

Херсонський державний
аграрно-економічний
університет

Kherson State Agrarian
and Economic University

МАТЕРІАЛИ

VI Всеукраїнської науково-практичної конференції
«УПРАВЛІННЯ ТА РАЦІОНАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ
ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ В ТЕРИТОРІАЛЬНИХ
ГРОМАДАХ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ
ВИРІШЕННЯ»

03-04 березня 2022 року
м. Херсон

VI Всеукраїнська науково-практична конференція «Управління та раціональне використання земельних ресурсів в територіальних громадах: проблеми та шляхи їх вирішення» (03-04 березня 2022 року)

**Міністерство освіти та науки України
Міністерство аграрної політики та продовольства України
Головне управління Держгеокадастру у Херсонській області
Західноукраїнський національний університет
Херсонський державний аграрно-економічний університет**

**«УПРАВЛІННЯ ТА РАЦІОНАЛЬНЕ
ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ
В ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ:
ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ»**

*Матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції
(Херсон, 03-04 березня 2022 року)*

Кафедра землеустрою, геодезії та кадастру

**Херсон
2022**

VI Всеукраїнська науково-практична конференція «Управління та раціональне використання земельних ресурсів в територіальних громадах: проблеми та шляхи їх вирішення» (03-04 березня 2022 року)

**УДК 332.1:332.3 (08)
У66**

Рекомендовано до друку рішенням вченої ради факультету архітектури та будівництва Херсонського державного аграрно-економічного університету (протокол № _ від 31.03.2022 р.)

Управління та раціональне використання земельних ресурсів в територіальних громадах: проблеми та шляхи їх вирішення: Матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції (Херсон, 03-04 березня 2022 року). – Херсон: ХДАЕУ, 2022. - **105 с.**

ISBN 978-617-7917-06-8

У збірнику розміщено матеріали, в яких узагальнено результати VI Всеукраїнської науково-практичної конференції: «Управління та раціональне використання земельних ресурсів в територіальних громадах: проблеми та шляхи їх вирішення», яка проводилась кафедрою землеустрою, геодезії та кадастру

Головний редактор: Яремко Ю.І., д.е.н., професор кафедри землеустрою, геодезії та кадастру

Відповідальний секретар: Дудяк Н.В., д.е.н., професор кафедри землеустрою, геодезії та кадастру

Технічний секретар: Куракова Л.Г., старший викладач кафедри землеустрою, геодезії та кадастру

Організатори випуску збірника:

Кафедра землеустрою, геодезії та кадастру Херсонського державного аграрно-економічного університету

Думки авторів публікацій можуть не збігатися з думками і позицією редакції.

Тези доповідей друкуються в авторській редакції. Автори несуть відповідальність за зміст поданих матеріалів, достовірність наведених фактів, посилань, правопис власних імен тощо.

Редакція не несе відповідальності за зміст публікацій.

© ХДАЕУ, колектив авторів, 2022

VI Всеукраїнська науково-практична конференція «Управління та раціональне використання земельних ресурсів в територіальних громадах: проблеми та шляхи їх вирішення» (03-04 березня 2022 року)

Науково-організаційний комітет конференції:

Кирилов Юрій Євгенович	ректор Херсонського державного аграрно-економічного університету, д.е.н., професор
Грановська Вікторія Григорівна	перший проректор, проректор з науково-педагогічної роботи Херсонського державного аграрно-економічного університету, д.е.н., професор
Аверчев Олександр Володимирович	проректор з наукової роботи та міжнародної діяльності Херсонського державного аграрно-економічного університету, д.с.-г.н., професор
Бабушкіна Руслана Олександрівна	декан факультету архітектури та будівництва Херсонського державного аграрно-економічного університету, к.с.-г.н., доцент
Дудяк Наталія Василівна	завідувачка кафедри землеустрою, геодезії та кадастру Херсонського державного аграрно-економічного університету, д.е.н., професор
Яремко Юрій Іванович	професор кафедри землеустрою, геодезії та кадастру Херсонського державного аграрно-економічного університету, д.е.н., професор
Куракова Лариса Германівна	старший викладач кафедри землеустрою, геодезії та кадастру Херсонського державного аграрно-економічного університету

ЗМІСТ

Секція 1. УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ

Кобзан С.М., Бородатюк В.С. ДОСЛІДЖЕННЯ РИНКУ ДОМОВОЛОДІНЬ У МІСТІ ХАРКІВ.....	8
Лазарєва О.В., Борисевич К.Ю. ЗЕМЕЛЬНА ВЛАСНІСТЬ У РИНКОВОМУ МЕХАНІЗМІ	12
Лазарєва О.В., Кузнєцова М.Д. ВАЖЕЛІ ВПЛИВУ НА СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ	15
Плотнікова М.Ф. РОЗВИТОК РОДОВИХ ПОСЕЛЕНЬ ЯК СИСТЕМНИЙ ПІДХІД В УПРАВЛІННІ РЕСУРСАМИ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД	20
Синяєва Л.В., Мовчан С.І. ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ..	25
Фесюк В.О., Мороз І.А., Карпюк З.К. Чижевська Л.Т. МЕТОДИКА ПРОЄКТУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ МЕРЕЖІ В КОНТЕКСТІ УПРАВЛІННЯ ТА РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ В ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ.....	29
Яремко Ю.І., Дудяк Н.В. ЗБАЛАНСОВАНЕ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ НА МЕЛІОРОВАНИХ ЗЕМЛЯХ.....	35

Секція 2. ПРОСТОРОВЕ ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ ГРОМАД: СПОСОБИ, ПРИНЦИПИ, МЕТОДИ

Петренко О.Я. КОМПЛЕКСНИЙ ПЛАН В СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПІСОЧИНСЬКОЇ ГРОМАДИ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	39
Федонюк В.В. , Федонюк М.А. ВПЛИВ ЗАБУДОВИ ЛУЦЬКОЇ ОТГ НА ФОРМУВАННЯ ВІТРОВОГО ПРОФІЛЮ	45
Яремко Ю.І., Баруліна І.Ю. НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ УКРАЇНИ ЩОДО УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	49

Секція 3. ФОРМУВАННЯ КАРТОГРАФІЧНОЇ ОСНОВИ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Дорожко Є.В. ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ МОДЕЛІ МІСЦЕВОСТІ НА ОСНОВІ ПАПЕРОВОЇ КАРТОГРАФІЧНОЇ ОСНОВИ	53
Яценко В.М., Шаталова Ж.О. ГЕОДЕЗИЧНІ РОБОТИ ПРИ ЗЕМЛЕУСТРОЇ.....	59
.	
Крупіца Д.О. НЕОБХІДНІСТЬ ВРАХУВАННЯ ЕКОЛОГО - ЕКОНОМІЧНИХ ПИТАНЬ ПРИ РОЗРОБЦІ ПРОЕКТІВ ЗЕМЛЕУСТРОЮ ЩОДО ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ПІД БУДІВНИЦТВО ЛІНІЇ ЕЛЕКТРОПЕРЕДАЧ.....	63
.	

Секція 4. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ В ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ

Песков І.В., Куракова Л.Г., Мартинов І.М. ПРАВОВІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЗЕМЛЕВПОРЯДНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ.....	66
Лазарєва О.В., Горгоц А.О. ЗБАЛАНСОВАНИЙ РОЗВИТОК ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ ТА ВЕДЕННЯ ЙОГО В УКРАЇНІ	70

Секція 5. ОХОРОНА ТА РАЦІОНАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Іванців В.В., Картавий А.Г., Федонюк В.В. МОЖЛИВОСТІ ЗМЕНШЕННЯ НЕГАТИВНОГО АВТОТРАНСПОРТНОГО ВПЛИВУ У ЛУЦЬКІЙ ОТГ	74
Мась А.Ю. ЗЕМЛЕВПОРЯДНИЙ СУПРОВІД ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ	78
Москаленко А.А., Герин А.Р. ГЕОІНФОРМАЦІЙНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ЕРОЗІЙНО-НЕБЕЗПЕЧНИХ ДІЛЯНОК НА ОРНИХ ЗЕМЛЯХ	82
Піціль А.О., Карась І.Ф., Буднік І.П. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМАТИКА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ	

VI Всеукраїнська науково-практична конференція «Управління та раціональне використання земельних ресурсів в територіальних громадах: проблеми та шляхи їх вирішення» (03-04 березня 2022 року)

ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ	87
Урдзік С.М. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ТА ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ	91
Худавердієва В.А., Ланков М.М. ЗНАЧЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ І ВПЛИВ СВІТОВИХ РЕЛІГІЙ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ І РАЦІОНАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЛІ	94
Шевченко О.А., Сидякіна О.В. РОЗВИТОК ЗЕМЕЛЬНО- ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ВІДНОСИН ТА ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ.....	101

VI Всеукраїнська науково-практична конференція «Управління та раціональне використання земельних ресурсів в територіальних громадах: проблеми та шляхи їх вирішення» (03-04 березня 2022 року)

Фесюк В.О.

д.г.н., професор

Волинського національного університету імені Лесі Українки,

м. Луцьк

Мороз І.А.

к.х.н., доцент

Луцького національного технічного університету,

м. Луцьк

Карпюк З.К.

к.г.н., доцент

Волинського національного університету імені Лесі Українки,

м. Луцьк

Чижевська Л.Т.

к.г.н., доцент

Волинського національного університету імені Лесі Українки,

м. Луцьк

МЕТОДИКА ПРОЄКТУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ МЕРЕЖІ В КОНТЕКСТІ УПРАВЛІННЯ ТА РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ В ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ

Внаслідок децентралізації влади та управління, що здійснюється у нашій державі, на картах адміністративних областей з'являються нові адміністративні утворення – об'єднані територіальні громади. Їх створення є дуже своєчасним та потрібним заходом ефективного територіального управління. Об'єднані територіальні громади створюються з метою більш успішного адміністративного менеджменту і глибшого задоволення потреб населення. ОТГ, на відміну від теперішніх сільських чи селищних рад, матиме реальні повноваження та значні фінансові ресурси. Наприклад, зі створенням ОТГ відповідна рада перебирає на себе управління освітою, медициною. Це дасть можливість створити хороші школи, якісні медичні заклади і мешканцям громади не потрібно буде шукати освітні і медичні послуги деінде. Також громада зможе розпоряджатись землями за межами населених пунктів, а це – основний ресурс просторового розвитку. З'являється можливість самим вирішувати проблеми поліпшення стану комунальних об'єктів (водозаборів, очисних споруд, полігонів захоронення ТПВ) та інфраструктури (доріг, вулиць, освітлення, озеленення, благоустрою). Великим позитивом ОТГ є наближеність влади до людей. Громада зблизька бачить роботу обраної ради, може її контролювати шляхом проведення загальних зборів, громадських слухань тощо. Так можна впливати на владу не лише під час виборів.

Одним із найважливіших завдань, які мусить забезпечити кожне ОТГ, є створення безпечного та комфортного середовища проживання для

VI Всеукраїнська науково-практична конференція «Управління та раціональне використання земельних ресурсів в територіальних громадах: проблеми та шляхи їх вирішення» (03-04 березня 2022 року)

мешканців. Це можливо зробити лише в контексті екологічно безпечного стійкого розвитку. З цієї точки зору важливого значення набувають питання ґрунтового аналізу стану ресурсів і їх використання, переосмислення існуючих поглядів і положень щодо оптимізації соціально-економічної сфери, ефективності комплексного ведення господарства, визначення його ролі, функцій і завдань у формуванні місцевої економіки.

Одним із напрямків екологічно безпечного стійкого розвитку територіальних громад є формування локальної екологічної мережі на їх території. Стаття 3 Закону України «Про екологічну мережу» визначає екомережу як єдину територіальну систему, яка утворюється з метою поліпшення умов для формування та відновлення довкілля, підвищення природно-ресурсного потенціалу території України, збереження ландшафтного та біорізноманіття, місць оселення та зростання цінних видів тваринного і рослинного світу, генетичного фонду, шляхів міграції тварин через поєднання територій та об'єктів природно-заповідного фонду, а також інших територій, які мають особливу цінність для охорони навколишнього природного середовища і відповідно до законів та міжнародних зобов'язань України підлягають особливій охороні [1].

Об'єктами екомережі є окремі складові частини екомережі, що мають ознаки просторового об'єкта (площу, межі, топологію, характеристики тощо). До об'єктів екомережі відносяться території та об'єкти природно-заповідного фонду, водного фонду, лісового фонду, сільськогосподарські угіддя екстенсивного використання (пасовища, сіножаті) тощо [1].

До структурних елементів екомережі відносяться ключові, сполучні, буферні та відновлювані території. Ключові території забезпечують збереження найбільш цінних і типових для даного регіону компонентів ландшафтного та біорізноманіття. Сполучні території (екокоридори) поєднують між собою ключові території, забезпечують міграцію тварин та обмін генетичного матеріалу. Буферні території забезпечують захист ключових та сполучних територій від зовнішніх впливів. Відновлювані території забезпечують формування просторової цілісності екомережі, для яких мають бути виконані першочергові заходи щодо відтворення первинного природного стану [2].

Згідно статті 5 Закону України «Про екологічну мережу» до складових структурних елементів екомережі включаються [1]:

- а) території та об'єкти ПЗФ;
- б) землі водного фонду, водно-болотні угіддя, водоохоронні зони;
- в) землі лісового фонду;
- г) полезахисні лісові смуги та інші захисні насадження, які не віднесені до земель лісового фонду;
- г) землі оздоровчого призначення з їх природними ресурсами;
- д) землі рекреаційного призначення, які використовуються для організації масового відпочинку населення і туризму та проведення

VI Всеукраїнська науково-практична конференція «Управління та раціональне використання земельних ресурсів в територіальних громадах: проблеми та шляхи їх вирішення» (03-04 березня 2022 року)

спортивних заходів;

е) інші природні території та об'єкти (ділянки степової рослинності, пасовища, сіножаті, луки, кам'яні розсипи, піски, солончаки, земельні ділянки, в межах яких є природні об'єкти, що мають особливу природну цінність);

є) земельні ділянки, на яких зростають природні рослинні угруповання, занесені до Зеленої книги України;

ж) території, які є місцями перебування чи зростання видів тваринного і рослинного світу, занесених до Червоної книги України;

з) частково землі сільськогосподарського призначення екстенсивного використання (пасовища, луки, сіножаті);

и) радіоактивно забруднені землі, що не використовуються та підлягають окремій охороні як природні регіони з окремим статусом.

Згідно п. 4 Загальнодержавної програми формування національної екологічної мережі України на 2000-2015 роки, затвердженої Законом України від 21 вересня 2000 р. № 1989-III, природні регіони, природні коридори та буферні зони у своїй безперервній єдності утворюють мережу, яка об'єднує ділянки природних ландшафтів у територіально цілісну систему.

З огляду на функції, площу, видовий склад рослинного і тваринного світу в національній екологічній мережі виділяються елементи міжнародного, загальнодержавного та місцевого значення [2].

Природні регіони формуються на територіях, що мають у своєму складі об'єкти природно-заповідного фонду, відсоток яких значно перевищує аналогічний у цілому по країні, а також інші території, що відповідають умовам, визначеним національним природоохоронним законодавством або міжнародними нормативно-правовими актами (конвенціями, угодами, договорами тощо), і забезпечують збереження ландшафтного та біологічного різноманіття, особливо ті, що включають середовища існування рідкісних і таких, що перебувають під загрозою зникнення, видів рослин і тварин [4].

Природні коридори формуються ділянками природних ландшафтів витягнутої конфігурації, різної ширини, протяжності, форми і з'єднують між собою природні регіони. Вони мають забезпечувати відповідні умови збереження видів дикої фауни та флори [4].

Буферні зони створюються для захисту природних регіонів і коридорів від негативної дії зовнішніх чинників, забезпечення дотримання в їх межах більш сприятливих умов для розвитку і самовідновлення та оптимізації форм господарювання з метою збереження існуючих і відтворення втрачених природних цінностей [1].

Регіональна схема екологічної мережі Волинської області розроблена науковцями кафедри фізичної географії Волинського національного університету ім. Лесі Українки [5]. Розглянемо, для прикладу, спробу

VI Всеукраїнська науково-практична конференція «Управління та раціональне використання земельних ресурсів в територіальних громадах: проблеми та шляхи їх вирішення» (03-04 березня 2022 року)

імплементативної запропонованої методики проектування екомереж локального рівня для однієї з ОТГ Волинської області – Рівненської. Територія Рівненської ОТГ знаходиться на північному заході території колишнього Любомльського адміністративного району (нині Ковельського району), на півночі межує з Шацькою ОТГ, на північному сході – Головинською ОТГ, на сході – Любомльською ОТГ, на півдні – Вишнівською ОТГ, а на заході – з Республікою Польщею, є цікавою і унікальною, тут представлені елементи національного, регіонального, локального значення. А також неподалік знаходиться Шацьке природне ядро міжнародного значення. Шацьке природне ядро – це озерно-карстовий ландшафт північно-західної частини Поліської низовини з рівнинним рельєфом і домінуванням водно-льодовикових четвертинних відкладів, наявністю однієї з найбагаточисленніших озерних груп Поліського озера поясу Східноєвропейської рівнини. Загальна площа 27 озер у межах річчя Західного Бугу та Прип'яті становить понад 6 тис. га. Найпоширеніші лісові формації – соснові ліси, серед болотних комплексів здебільшого переважають осокові [4].

Флора охоплює понад 800 судинних та 110 мохоподібних видів рослин. Тут трапляється низка рідкісних видів рослин, що, згідно із переліком Червоної книги України (ЧКУ) та міжнародними угодами, підлягають особливій охороні: альдрованда пухирчаста, береза низька, булатка червона, гніздівка звичайна, гронянка півмісяцева, журавлина дрібноплода, зозулинні черевички справжні, плаун річний, шейхцерія болотна та ін. У видовому складі фауни 2028 видів тварин, серед яких 1676 – безхребетних, 352 – хребетних, зокрема 30 риб, 12 земноводних, сім плазунів, 241 птахів, 62 ссавців. У (ЧКУ) занесені 34 види фауни, серед яких: ропуха очеретяна, мідянка, лелека чорний, лебідь-шипун, чернь білоока, гоголь, скопа, шуліка рудий, лунь польовий, зміїд, сорокопуд сірий, кутора мала, видра річкова та ін. [3].

Екомережа регіонального рівня представлена Бузьким регіональним екоядром, яке сформувалось навколо загальнозоологічного заказника місцевого значення «Буг». Площа його становить 3556,6 га. Створений 12.12.1995 р. Екоядро розміщене в заплаві р. Західний Буг з прилеглими лісами, водно-болотними угіддями, озерами і численними старицями між селами Бережці-Забужжя (ДП «Любомльське ЛГ»). На старицях мешкає багато видів тварин, у т. ч. червонокнижні види – журавель сірий, лелека чорний, видра річкова та деркач, занесений до Європейського червоного списку тварин, що перебувають під загрозою зникнення у європейському масштабі [4].

Також поряд, на схід від Рівненської ОТГ, знаходиться Згоранське екоядро, представлене ландшафтними заказниками загальнодержавного значення «Згоранські озера» площею 705,6 га і «Мошне» площею 73,3 га. До яких входить низка озер карстового походження: Велике Згоранське

VI Всеукраїнська науково-практична конференція «Управління та раціональне використання земельних ресурсів в територіальних громадах: проблеми та шляхи їх вирішення» (03-04 березня 2022 року)

(148,5 га), Мале Згоранське (28,5 га), Оріхівське (6,9 га), Хмільники (6,1 га), Лісне (6,5 га), Мошне (20,0 га), оточені лісовими і водно-болотними комплексами з переважанням сосни звичайної і вільхи чорної. Під охороною знаходяться рідкісні види рослин і тварин, що занесені у ЧКУ: альдрованда пухирчаста, молодильник озерний, осоки затінкова і Девелла, шейхцерія болотяна, лелека чорний, лунь польовий, журавель сірий, сорокопуд сірий, горностаї [3].

Через територію ОТГ проходять і сполучні елементи екомережі. Зокрема, Західнобузький меридіональний екологічний коридор національного значення (шириною у межах області від 15 до 22 км), важливий функціональний елемент загальноєвропейської та національної екомережі, простягається вздовж долини р. Західного Бугу. Водозбір транскордонної р. Західний Буг, притоки другого порядку р. Вісли, є спільним для України, Польщі та Білорусі. Західнобузький регіональний сполучний коридор об'єднує Шацький екомережоформувальний вузол з Бузьким регіональним екоядром і включає низку природоохоронних об'єктів місцевого значення – заказники: ландшафтні «Бистряки» площею 488 га, «Березовий гай» площею 36,7 га; загальнозоологічні «Ішівський» площею 152 га, «Устилузький» площею 293,4 га, «Прибужжя» площею 1182,1 га; ботанічні пам'ятки природи «Гряди-1» площею 6 га, «Гряди-2» площею 5,6 га [5].

Схема локальної (місцевої) екомережі для Рівненської ОТГ поки що не розроблена. Локальний рівень екомережі представлений: територією ПЗФ (3 ботанічні пам'ятки природи), територіями природного розвитку навколо них, територіями відновлення на місці ділянок осушувальних систем, які зазнають повторного забочування та заростають самосівом, локальними екологічними коридорами в межах водоохоронних зон річок та меліоративних каналів.

Перспективним напрямком розвитку екомережі в межах Рівненської ОТГ є створення нових та розширення існуючих об'єктів ПЗФ – майбутніх ядер екомережі, в т.ч. в межах територій відновлення та осушувальних систем, в межах лісового фонду (ДП «Прибузьке ЛГ»). Станом на сьогодні екомережа ОТГ слабо наповнена саме ядрами екомережі. Такими ядрами на думку науковців, що досліджують екомережі регіонів України (Царик Л.П., 2014), є саме об'єкти ПЗФ площею понад 500 га. Нині є лише одне – Бузьке регіональне екоядро, сформоване навколо загальнозоологічного заказника місцевого значення «Буг». Проте дослідження в напрямку проектування саме елементів екомережі локального рівня Рівненської та інших ОТГ Волинської області будуть продовжуватись і з часом вдасться розробити схеми екологічних мереж усіх рівнів – від національного до локального. До речі, досвід розробки локальних схем екомережі у авторів вже є, у минулому році був завершений пілотний проект розробки схеми екологічної мережі локального рівня для Луцької міської територіальної громади.

VI Всеукраїнська науково-практична конференція «Управління та раціональне використання земельних ресурсів в територіальних громадах: проблеми та шляхи їх вирішення» (03-04 березня 2022 року)

Список літератури

1. Закон України “Про екологічну мережу України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1864-15#Text>
2. Загальнодержавна програма формування національної екологічної мережі України на 2000-2015 роки, затверджена Законом України від 21 вересня 2000 року N 1989-III . [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1989-14#Text>
3. Карпюк З.К. Природно-заповідний фонд Волинської області: альбом-каталог. / З.К. Карпюк, В.О. Фесюк, О.В. Антипюк. – К.: ОК-Поліграф, 2018. – 136 с.
4. Карпюк З.К. Природоохоронні мережі Волинської області. / З.К. Карпюк, В.О. Фесюк. – Л.: Терен, 2021. – 212 с.
5. Петлін В.М. Регіональна екомережа Волинської області. / В.М. Петлін, В.О. Фесюк, З.К. Карпюк// Український географічний журнал. – 2021. – №2. – С. 31-41.

МАТЕРІАЛИ

VI Всеукраїнської науково-практичної конференції

«УПРАВЛІННЯ ТА РАЦІОНАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ В ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ»

Відповідальний за випуск: Дудяк Н.В., д.е.н., професор кафедри
землеустрою, геодезії та кадастру
Комп'ютерне макетування: Куракова Л.Г., старший викладач кафедри
землеустрою, геодезії та кадастру

